

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 5-A DUPĂ PAȘTI (a Samarincei)

SF. MC.VASILISC ȘI MARCEL;
SF. PĂRINȚI DE LA SINODUL
AL II-LEA ECUMENIC

În pronia Sa nemărginită, Domnul Iisus Hristos a întâlnit la fântâna lui Iacob, în Sihar, o femeie samarineancă, căreia îi lasă învățături de o frumusețe nebănuită și adevăruri incontestabile despre persoana Sa dumnezeiască. I se descoperă ei ca Dumnezeu. La ce înălțime a putut s-o ridice pe această femeie care până mai ieri avusese o iubire dezordonată și cum a putut să o schimbe într-o clipeală, lăsând Bisericii o misionară, o sfântă, care L-a mărturisit până la moarte pe Cel care o adusese la cunoștința adevărului.

Pe scurt, câteva învățături lăsate de Domnul Iisus Hristos femeii samarinece și consemnate cu râvnă de Sfântul Evanghelist Ioan. Pentru că anul acesta este dedicat rugăciunii, se cuvine să cugetăm la una dintre învățăturile desprinse din Evanghelia de astăzi: „Femeie ... vine ceasul și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr.” (Ioan 4, 23)

A ne ruga înseamnă a ne înălța cu mintea și cu sufletul către Dumnezeu. Numai rugăciunea făcută cu mintea din adâncul inimii se poate chema cu adevărat rugăciune duhovnicească, adică făcută în duh.

Ce înseamnă a ne ruga în adevăr?

Înseamnă a ne ruga cu lucrarea cea adevărată a tuturor poruncilor dumnezeiești. Când mintea se înălță la Dumnezeu, iar trupul se ostenește la lucrarea poruncilor lui Dumnezeu, atunci creștinul devine adevărat închinător al lui Dumnezeu, în Duh și Adevăr. Căci spune psalmistul: „Toate poruncile tale sunt adevăr”. (Ps. 118, 86)

Sfântul Pavel spune: „Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa,

RUGĂCIUNEA ÎN DUH ȘI ADEVĂR

roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.” (Mt. 6, 6)

Înțelegem că rugăciunea cea tainică și gânditoare este aceea pe care o face omul cu mintea în camera inimii sale. Despre această înaltă rugăciune vorbește și Sfântul Pavel: „Dar în Biserică vreau să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zeci de mii de cuvinte într-o limbă străină.” (I Cor. 14, 19)

La aceasta ne îndeamnă și psalmistul când zice: „Dintru adâncuri am strigat către Tine; Doamne! Doamne, auzi glasul meu!” (Ps.129, 1)

Iar înțeleptul Solomon scrie în Cântarea Cântărilor: „De dormit dormeam, dar inima-mi veghea.” (Cânt. 5, 2)

Sau Sfântul Pavel spune: „Rugați-vă neîncetat.” (I Tes. 5, 17)

Cu această rugăciune s-a rugat și Ana prorocița care „vorbea întru inima sa și buzele ei numai se mișcau, dar glasul ei nu se auzea.” (I Regi 1, 13)

Cu această rugăciune s-a rugat și Moise la ieșirea din Egipt, când nimeni nu auzea rugăciunea lui Moise, iar Dumnezeu i-a zis „ce strigi așa către Mine?”

Cu această rugăciune în Duh s-a rugat Maica Domnului în Sfânta Sfintelor.

Cine era femeia samarineancă?

Ea, ca și toți locuitorii din Samaria, făceau parte dintr-un fel de sectă a Vechiului Testament, separându-se de Templul din Ierusalim și respectând numai primele cinci cărți ale lui Moise. De aceea, între iudei și samarineni era o veche dușmănie. De aceea a și refuzat să-i dea apă Mântuitorului când Acesta a zis „Dă-Mi să beau”. Pe lângă credința ei sectară, Samarineanca era și o femeie păcătoasă, care trăise mai înainte cu cinci bărbați în desfrânare și acum avea al șaselea bărbat. Deși era eretică în credință și desfrânată în fapte, ea aștepta venirea Mântuitorului în lume. Era însetată după apa vie a credinței în Hristos și se interesa cum să se roage cu adevărat lui Dumnezeu.

Să vedem în ce fel a fost vânată la credință această păgână păcătoasă. Mai întâi i-a făgăduit „apa cea vie”, adică cuvântul Evangheliei. Și după ce femeia a crezut în puterea mântuitoare a Evangheliei, i-a zis Mântuitorului cu glas smerit: „Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez.” (Ioan 4, 15)

Domnul trezise în inima ei credința, dar îi mai trebuia și fapta. Și cum a întors Domnul inima femeii păcătoase la

smerenie și căința păcatelor? Prin mărturisire. Din câteva cuvinte, Mântuitorul i-a îndrumat conștiința să-și mărturisească singură păcatele: „Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici.” Samarineanca a mărturisit că nu are bărbat. Adică sunt o femeie păcătoasă. Am trăit în desfrânare cu cinci bărbați și acum trăiesc în fărâdelege cu altul.

Domnul cerea de la ea credință în Dumnezeu și pocăință, adică mărturisirea păcatelor.

Atunci femeia i-a recunoscut: Doamne, văd că Tu ești Proroc. Nu cumva Tu ești Hristosul? Și Hristos i se descoperă plener ca Fiu al lui Dumnezeu și Mântuitor al lumii.

Femeia a adus la El întreaga cetate, a

devenit misionară. Pe 26 februarie, de ziua Sfintei Mucenițe Fotini Samarineanca, citim despre viața și misiunea sa. Ea se face model pentru femeile creștine din ziua de azi, model de femeie misionară. Femeile creștine trebuie să aducă la Hristos măcar familia, dacă nu pot face mai mult. Amin! ❖

Părintele Dinu

RUGĂCIUNEA CEA MAI PUTERNICĂ ARMĂ

Cea mai puternică armă pentru apărare este rugăciunea. Să te rogi din toată inima. Întru răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre, spune Evanghelia. Aceasta înseamnă că Hristos știa de mai înainte că toți vom trăi în nevoi. Răbdarea se dobândește prin credință și rugăciune.

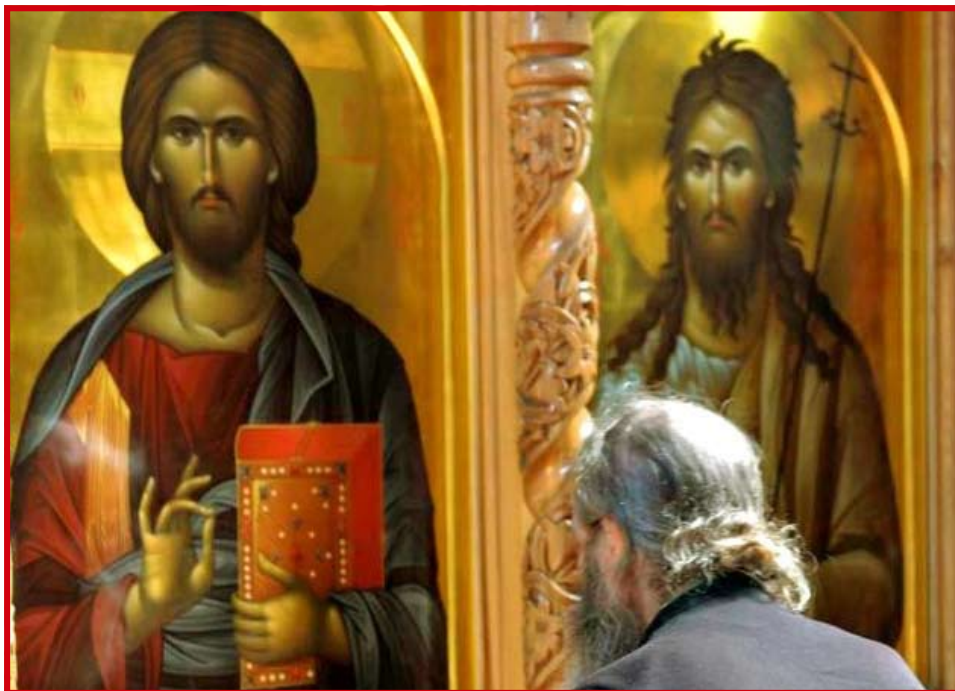
Puterea rugăciunii ajută mintea să privegheze și să se urce la înălțime. Dar cum poate ea urca la tronul lui Dumnezeu? Să spui: „Iartă-mă! Iartă-mă!”. Și Dumnezeu știe ce să-ți dea. Dar dacă obosești la rugăciune? Ei, aceasta este ceva firesc. În Grădina Ghetsimani, Domnul le-a spus ucenicilor Săi: „Stați aici și vă rugați! Să nu dormiți!”. Ei însă au adormit. Duhul este osârduitor, iar trupul neputincios. („Ca aurul în topitoare. Viața mucenicească a unui Iov al zilelor noastre: Anastasie Malamas”)

❖ La un moment dat, ajung să spun rugăciunea mecanic, fără să ajungă la sufletul meu. Există o rutină în rugăciune?

E bine s-o repetăm atunci. S-o repetăm și să facem un efort să ne gândim la ceea ce am spus; să cerem de la Dumnezeu această prospețime a rugăciunii, atunci, pe loc, și grabnic se întâmplă ceva cu noi. (Arhim. Sofian Boghiu „Sfaturi către tineri”)

❖ Ce să fac dacă am inima împietrită și nu simt nimic când spun rugăciunea?

Să ne căim pentru acest pustiu în care ne aflăm. Acolo, fiind la rugăciune. Să ne căim înaintea lui Dumnezeu: „Doamne, sunt ca un pământ fără de apă, pustiu și nelucrat”, spune psalmistul. „Ajută-mă! Coboară harul Tău peste inima mea însetată de Tine!” O rugăciune particulară, personală, se poate face atunci, pe loc, în taina inimii tale. Și un examen de conștiință: pentru ce suntem împietriți? Că de obicei păcatele noastre ne împietresc. Am făcut niște lucruri rele, avem niște oameni pe care nu-i putem ierta, inima noastră are un înveliș din acesta gros, din cauza urii împotriva aproapelui nostru. Și ne rugăm să sfășie Dumnezeu acest vid, să deschidă iarși

această inimă: trebuie să o facă permeabilă pentru tot ceea ce se petrece în jurul nostru. Prin rugăciune sfășiem niște valuri sau întunecimi, învelișuri de pe mintea și inima noastră. În jurul inimii noastre sunt mai multe învelișuri care ne fac nesimțitori la cuvintele lui Dumnezeu. Însă, prin rugăciune, aceste valuri se depărtează, se sfășie, mintea noastră devine luminoasă, încât trebuie să punem accentul pe această apropiere de Dumnezeu; și toate celelalte vin aproape automat, aproape firesc în viața noastră; de la Tatăl ceresc vin. Adică, să nu fie goluri în viața noastră, rugăciuni numai câte o zi sau câte o clipă, și restul vieții petrecut cu celelalte preocupări. Fiecare zi să fie marcată de rugăciune și de celelalte ascultări, treburi omenești, școlarești, studentești. Fără această alternativă, viața noastră schioapătă, e o viață bolnavă, o viață insuficientă, o viață știrbă. Atunci toată grijă luminează putem să o lepădăm. Adică această căință pentru păcatele noastre, această rugăciune tainică către Dumnezeu să sfășie acest vâl de împietrire, de nesimțire în care suntem cuprinși atunci. (Arhim. Sofian Boghiu „Sfaturi către tineri”)

❖ Călugăria se mai numește și „arta

artelor”. M-ai întrebat cu câteva zile în urmă dacă și în cele duhovnicești întrebuițăm meșteșugul. Firește că îl întrebuițăm. Înveți cea mai mare artă, așadar, cum să nu fie nevoie de meșteșug? Citește pe Sfântul Nicodim Aghioritul, Filocalia, Pelerinul Rus și pe toți Părinții neptici și vei vedea că toți vorbesc despre metodă, adică despre meșteșug.

Acum tu te afli la prima lecție. Îți repet și îți accentuez: fiindcă seara vii acasă obosit, mănâncă, citește „Pavecernița” și „Acatistul Bunei Vestiri”. Apoi rostește puțin Rugăciunea inimii, până te ia somnul. Culcă-te cât mai devreme și te deșteaptă după ce te vei odihni cât trebuie. Unora le sunt de ajuns cinci ore, altora șase, iar altora șapte. Odihnește-te și tu potrivit cu nevoia pe care o simți, după care să începi îndată rugăciunea și canonul. Dacă îți mai rămâne timp, citește din Noul Testament, din Psaltire și orice altceva care îți este de folos. Dacă, însă, te atrage rugăciunea, nu o lăsa, ci rostește-o până pleci la lucru. Dar și la lucru, pe cât poți, rostește-o mereu în șoaptă, numai dacă munca pe care o faci nu îți cere să vorbești. (Monahul Iosif Dionisiatul, „Starețul Haralambie – Dascălul rugăciunii minții”) ❖

CĂLĂTORIND SPRE LUMINĂ ALĂTURI DE SF. CUV. PAISIE DE LA NEAMȚ

Acesta este titlul unei alte conferințe care va avea loc în Biserica „Șerban Vodă” în Duminica a 5-a după Paști, a Samarinencei, 22 mai 2022, la ora 18:00. Iar invitatul nostru este pentru întâia oară oaspetele parohiei noastre: părintele dr. Claudiu Băzăvan, preot paroh la Biserica Eroilor Tineri cu hramul Înălțarea Domnului din Ploiești.

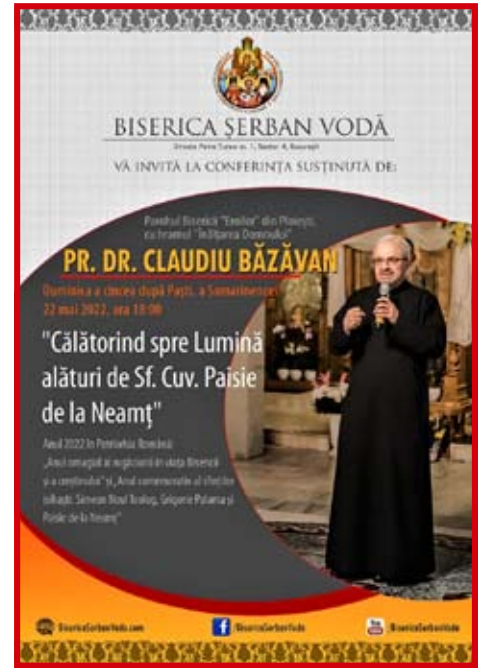
După cum bine știți, anul 2022 este declarat în Patriarhia Romana drept „Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului și Anul comemorativ al sfinților isihști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț”. De aceea, toate serile duhovnicești ale parohiei noastre se vor afla și desfășura sub auspiciile acestui an omagial și comemorativ, mai cu seamă că îl avem ocrotitor pe Sf. Cuv. Paisie de la Neamț și avem și moaștele sale în biserica noastră. Parohia „Șerban Vodă” are plăcuta îndatorire de a-l face cunoscut în cât mai multe aspecte ale vieții și lucrării sale duhovnicești.

Despre invitatul nostru, părintele dr. Claudiu Băzăvan am putea să vă spunem multe, dar spațiul editorial nu ne permite. Putem, însă, să vă dezvăluim că este un vrednic slujitor al altarului, un bun părinte pentru enoriașii săi, dar și un vrednic apărător al Ortodoxiei românești și al Bisericii noastre, glasul său făcându-se auzit în mod special în acești doi ani ai pandemiei, gânduri și atitudini ale părintelui regăsindu-se în volumul „Jos Anafura! Sus drojdia – Mistuiri din vremea pandemiei”, apărut la ed. EIKON la sfârșitul anului 2020, scris de pr. dr. Claudiu Băzăvan.

În ceea ce privește pregătirea sa profesională: în primul rând este licențiat în teologie (Universitatea București, Facultatea de Teologie Ortodoxă, secția pastorală, promoția 1999) și muzică (Universitatea „Spiru Haret”, Facultatea de Muzică, promoția 2005). Are un masterat în teologie la Universitatea București, Facultatea de Teologie Ortodoxă, studii dogmatice, promoția 2000 și un doctorat în teologie la Universitatea Lucian Blaga - Sibiu, Facultatea de Teologie Ortodoxă, studii patristice, promoția 2000.

Între anii 1999 și 2006 a fost diacon la Catedrala Eroilor din Ploiești, iar din 2006 preot la aceeași biserică.

Din anul 2005 și până în prezent este fondatorul și directorul publicației „Conștiința – revistă de informare și opinie creștin-ortodoxă” și autor a sute de articole publicate în „Conștiința” și în alte reviste de specialitate.

Din anul 2009 este organizator și conferențiar în cadrul seriei lunare „Întâlniri de Conștiință”, autor a numeroase prelegeri, dizertații, lansări de carte, cateheze, predici. De asemenea, realizator și invitat la multe emisiuni radio și TV cu caracter cultural și religios. În anul 2010 lansează volumul „Arcul și Lira”, Editura Litera Ortodoxă.

Tatăl său fiind preot - iar mama învățătoare - a crescut de mic aproape de biserică și în biserică. O copilărie minunată, în care toate erau frumoase și totul avea sens. Dar cum în viața unui adolescent apar răzvrătirile și propriile căutări, la un moment dat a avut îndoiele privind existența lui Dumnezeu. Și cum Acesta nu ne lasă să rătăcim prea mult în beznă dacă avem mintea și sufletul deschis spre Dumnezeu, l-a salvat de necredință atunci când părintele Claudiu - pe atunci în liceu - a descoperit Psaltirea, care l-a salvat și de drumul alunecos pe care începea să meargă. Până azi recomandă fiilor duhovnicești citirea Psaltirii, mai ales celor care caută un sens, un refugiu și o mână întinsă. Când a început să o citească, a simțit că acele cuvinte erau scrise pentru dânsul personal și că Cineva îi vorbește prin ele, îi primește zbaterele și lacrimile, îi ascultă tânguirile și dorurile, și îi răspunde. Și de atunci s-a îndrăgostit iremediabil de Hristos, a simțit că Îi aparține Lui în totalitate și s-a pregătit pentru a-I sluji cum se cuvine. De atunci a avut atâtea confirmări și semne că Dumnezeu îi este aproape, că îi deschide calea, încât nu mai are nici-o îndoială că Dumnezeu se află permanent în mijlocul nostru. Când Îl descoperi pe

Dumnezeu începi să Îl iubești, să iubești și oamenii și să prețuiești fiecare moment din viață.

În anul 2005, când încă nu exista cotidianul „Lumina”, iar revistele de spiritualitate erau puține și în general formaliste, părintele Claudiu Băzăvan a adunat în jurul său o echipă, intelectuali atrași de Biserică, cu care a editat primul număr din revista parohială lunară „Conștiința”. Bucuria a fost mare, povestește părintele, ca la nașterea primului său copil. Inițial, a fost un proiect de contraofensivă față de marile provocări ale societății de atunci. Dar revista era mai ales o formă de mărturisire, prin care să poți dărui oamenilor toată dragostea pe care o ai față de Dumnezeu, să le descoperi grija pe care o are Acesta față de noi, să vorbești oamenilor despre frumusețea lumii fără păcate.

Astăzi revista „Conștiința” se află la numărul al 200-lea, dovadă că este un „copil” crescut cu jertfă și iubire și adună mereu în jurul ei intelectuali autentici. Revista apare lunar pe hârtie, dar articolele sale pot fi găsite și pe internet (revista-constiinta.ro). Articolele se înscriu în multe categorii: evenimente, știri, rugăciune, cooltura, credință și știință, ortodoxie, pribeag și călător, provocările zilei, sănătatea sufletului, sănătatea trupului sunt doar o parte dintre ele.

Ne bucurăm să-l avem pe părintele dr. Claudiu Băzăvan printre noi. Sper să-l întâmpinăm cât mai mulți azi, 22 mai 2022, la conferința de la orele 18:00, căci cuvântul său ne va prilejui o călătorie spre lumină alături de cel mai mare isihast al nostru, Cuviosul Paisie de la Neamț. ❀

SFÂNTUL IOAN RUSUL, GRABNIC AJUTĂTOR ȘI VINDECĂTOR

Pe 27 mai Biserica Ortodoxă prăznuiește pe Sf. Ioan Rusul. Născut într-un sătuc din Rusia la sfârșitul secolului al XVII-lea, cade prizonier în timpul războiului. Luat rob de către turci, își mărturisește cu tărie credința ortodoxă atunci când i se cere lepădarea de credință. Se mută la Domnul în anul 1730.

Românii au mare evlavie la Sf. Ioan Rusul pentru că au primit tămăduiri, prunci și alte rezolvări minunate în necazurile lor. Este iubit de credincioși pentru grabnicul ajutor pe care-l oferă tuturor celor care se roagă lui, iar în ultimii ani mai multe sfinte locașuri de la noi din țară l-au primit ca ocrotitor.

Născut în jurul anului 1690 în Rusia, participă la războiului ruso-turc din perioada 1710- 1711. Ajuns prizonier între tătari în timpul luptelor pentru dezrobirea Azofului, sfântul este vândut unui ofițer turc și dus în ținutul Procopie, din Asia Mică, aproape de Cezareea Capadociei.

Mărturisitor al drepte credințe

Pentru Ioan urmează zile amare, căci este chinuit și îndemnat să se lepede de Hristos pentru a-și ușura suferințele. La toate el răspunde cu răbdare, mult curaj și nădejde, căci preferă să moară decât să se lepede de Hristos Cel Înviat. „Dacă mă lași liber în credința mea, îți voi împlini cu sânguință poruncile. Dacă mă silești să-mi schimb credința, mai degrabă îți predau capul decât credința. Creștin m-am născut și creștin voi muri“, îi răspunde ofițerului, într-una din clipele grele de încercare, când acesta voia să îl oblige să se lepede de credința sa.

Cât a fost prizonier, Sf. Ioan Rusul s-a făcut următor smereniei lui Hristos, care s-a născut în ieslea din Betleem, căci, fiind rânduit să îngrijească de vite, se odihnea într-un colț al staulului în care ostenea zilnic. Cu rugăciunile sfântului, noaptea grajdul se umplea de bună mireasmă, devenind lăcaș de nevoiță. Tot noaptea mergea în ascuns în apropiere, la o biserică a Sf. Gheorghe, unde făcea priveghere și primea Sfintele Taine.

O minune din timpul vieții sale i-a făcut pe cei din casa stăpânului să-l respecte. Căci într-o zi în care stăpânul era în pelerinaj la Mecca, la o masă în familie, stăpâna își exprimă regretul că soțul nu poate și el mânca din pilaful gustos, care, de altfel, era preferatul lui. Ioan se oferă să trimită el farfuria stăpânului, iar stăpâna, râzând cu mesenii săi, i-o dă, gândind că vrea să mănânce el pilaful. Sfântul se retrage la locul său de odihnă, rugându-se. Minunea se confirmă când, întors de la Mecca, stăpânul aduce cu sine farfuria pe care o găsisese într-o zi în camera sa, aburindă, cu pilaful care îi plăcea atât de mult! Atunci, toți cei din casă, văzând această minune, s-au cutremurat și îl priveau pe cinstitul Ioan ca pe un om plăcut lui Dumnezeu. Sf. Ioan a continuat să trăiască în nevoiță, îngrijind de animale și

dormind în staul, deși stăpânii i-au dat o cămăruță.

Sf. Ioan Rusul a primit de la Dumnezeu darul de a cunoaște ceasul morții sale și, chemând preotul pentru Împărtășanie, acesta, temându-se de turci, i-a adus Sf. Împărtășanie într-un măr pe care-l scobise. Îndată după împărtășanie a trecut la Domnul, în anul 1730.

Alte minuni ale Sf. Ioan Rusul

Iar în anul 1773, Sf. Ioan s-a arătat în vis preotului său, înștiințându-l că trupul său a rămas întreg și neputrezit. Preotul, cu mulțime mare de credincioși, merge la mormânt. Aici, Dumnezeu coboară o lumină cerească deasupra lui și astfel se află trupul întreg, bine mirositor. Sfintele moaște sunt puse atunci în Biserica „Sf. Gheorghe“, unde sfântul obișnuia să privegheze.

În 1832, turcii trecând prin orașul Procopie, jefuiesc biserica și aruncă în foc moaștele sfântului. Trupul acestuia se mișcă în mijlocul flăcărilor, ca și cum ar fi viu, înfricoșându-i foarte tare pe profanatori. A doua zi, creștinii curăță trupul sfântului de cărbuni și cenușă, minunându-se că l-au aflat întreg, nears. Doar o negreală se mai păstrează și astăzi ca mărturie a întâmplării de atunci. După anul 1922, moaștele Sf. Ioan Rusul au ajuns în insula Evia, în actualul oraș Procopie. Aici s-a ridicat o nouă biserică, a cărei construcție s-a terminat în anul 1951. Ea adăpostește racla cu moaștele Sf. Ioan Rusul, la care zilnic vin sute de pelerini.

Sf. Iacov Tsalikis, canonizat în anul 2017 de către Patriarhia ecumenică, a trăit între anii 1920 și 1991 și a fost zeci de ani starețul mănăstirii „Cuv. David cel Bătrân“ din Evia. A fost un ieromonah contemporan, nevoitor ca și sfinții cuvioși din primele secole creștine, înzestrat cu multe virtuți și harisme dumnezeiești. Părintele Porfirie

spunea despre părintele Iacov: „să știți că el este unul dintre cei mai mari înainte-văzători din perioada aceasta, numai că se ascunde cu grijă ca să nu fie slăvit“, iar Cuv. Paisie Aghioritul afirma că deținea harismele Sf. Nectarie. Cuv. Iacov povestea cândva cum l-au salvat Cuv. David cel Bătrân și Sf. Ioan Rusul dintr-o operație grea de peritonită.

Iar Stelian Papadopoulos, în cartea sa „Fericitul stareț Iacov Țalikus, starețul Mănăstirii Cuviosului David“, apărută și la noi la Editura Evangelismos, scrie despre o minune întâmplată la racla Sf. Ioan Rusul: „În 1990, când se întorcea de la niște consultații medicale din Atena, cuviosul Iacov s-a oprit la Biserica Cuviosului împreună cu nepotul său, Teodor. Era multă lume. A intrat, s-a apropiat de raclă, a îngenuncheat și a rămas așa destule minute. Femeile care așteptau să se închine și-au pierdut răbdarea din pricina întârzierii Părintelui, care nu-și mai termina rugăciunea. Deodată, s-au tras înapoi înfricoșate, spunând: „Trosnesc oasele... Oasele sfântului trosnesc!“.

Părintele Iacov a înțeles neliniștea lor, s-a ridicat în picioare și le-a spus foarte firesc:

– Creștinilor, sfântul este viu, și-a schimbat doar poziția. Nu vă temeți!”

Multe sfinte locașuri de la noi din țară l-au primit ca ocrotitor, iar la paraclisul Maternității Polizu se află o părticică din sfintele sale moaște. ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 22 - 29 MAI 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 22.05	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a după Paști (a Samaritencei) - Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 25.05	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 27.05	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 28.05	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 29.05	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a după Paști (Vindecarea orbului din naștere) Utrenia, Sf. Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2022 ESTE DE 100 LEI